
ŠOLSKO GLASILO

**OSNOVNE ŠOLE KARLA DESTOVNIKA-KAJUHA
ŠOŠTANJ**

LETNIK 6, ŠTEVILKA 1

KAZALO

UVODNIK	3
PESNIŠKI VDIHI IN IZDIHI	5
LITERARNE STOPINJE	14
WRITING IN ENGLISH	22
PRVOŠOLCI PRI ANGLEŠČINI	28

UVODNIK

Drage učenke in učenci!

Počasi se zaključuje nenavadno šolsko leto. Ob razmišljanju, kaj bi vam lahko povedala, sem našla tole zgodbo:

Prijatelja sta bila na poti po puščavi. Ko sta že dolgo hodila, je med njima prišlo do prepira in eden je drugemu primazal klofuto. Tisti, ki je klofuto dobil, je bil prizadet, vendar je brez besed napisal v pesek: "Danes me je moj najboljši prijatelj udaril po licu."

Nadaljevala sta s hojo, dokler nista našla oaze. Odločila sta se, da se okopata. Tisti, ki je dobil klofuto, se je zagozdil v mulju in blatu ter se začel utapljati, na srečo pa ga je njegov prijatelj rešil. Ko si je opomogel od skorajšnje utopitve, je vgraviral v kamen: "Danes mi je moj najboljši prijatelj rešil življenje."

Prijatelj, ki ga je udaril in nato rešil, ga je vprašal: "Ko sem te udaril, si to napisal v pesek, zdaj pa pišeš na kamen. Zakaj?"

Odgovoril je: "Ko nas nekdo prizadene, bi morali to napisati v pesek, da lahko veter izbriše našo bolečino. Vendar, ko kdo naredi kaj dobrega za nas, moramo to vgravirati v kamen, kjer veter tega nikoli ne more izbrisati."

Veliko dobrega smo skupaj doživeli tudi v tem posebnem letu. Zato bodimo hvaležni za vse, kar se nam je dobrega dogodilo, delajmo načrte, sklepajmo nova prijateljstva, bodimo pozitivni. Nenazadnje živimo v prekrasni deželi, državi, v kateri z dobrimi mislimi in delom ustvarjamo in živimo skupaj drug z drugim.

Lep praznik Dan državnosti in seveda brezskrbne in zdrave počitnice.

Pa na svidenje 1. septembra.

mag. Majda Zaveršnik Puc, ravnateljica

Medea Štakne, 7. d

Lara Suhaj, 9. c

PESNIŠKI VDIHI IN IZDIHI

TEMA

Noč nam ni v pomoč,
saj takrat je trda tema,
ki grozi, da pogoltnila nas bo.
Ne vidimo njenega objema,
le čutimo, ko okoli nas je obmolknila.

Teme se ljudje bojijo,
saj v njej prav nič ne vidijo.
A ko jo sončni žarki stopijo,
vstopijo v svet posmehljivo.

A kaj, če se ne bi bali teme?
Če bi jo sprejeli in v njej normalno živeli.
Bilo bi veliko manjše breme,
saj bi jo lahko brez skrbi objeli.

Včasih, ko pogledamo v temo,
se nam zdi, da v nas strmi.
Bolje bi bilo, da strah zapremo daleč stran.
In se zazremo vanjo, z novo močjo v nas.

A ljudje vedno raje
uničijo svoje strahove,
kot da z njimi se soočijo.
Zdi se jim, da vidijo duhove,
a v njih gleda le še en osamljen obraz,
ki ga vsak dan vidim jaz.

Tara Povh Klemenčič, 8. a

KORONA ČAS

Ta korona čas
zajel je mojo vas.
Smo v hiše se poskrili
in v karanteno se zavili.

Tako ostali smo doma,
z vso zaščito kar se da.
Smo računalnike vklopili
in se na daljavo učili.

Instagram je povezava,
kjer s »frendik« je zabava.
Starši pa se »ful« jezijo,
ker nas »dol« ne dobijo.

Korona! Zdaj prišel je čas,
da odideš ti od nas.
Saj se vsi že veselimo,
da se v živo »skup« dobimo.

Ožbej Čremožnik, 8. a

Špela Pirečnik, 7. b

ŠOLA MED KORONO

V hišah smo zaprti,
v srcih naših strti,
zaradi virusa vsi potrti.

Ni nam lepo,
saj pouk na daljavo ni kar tako.

Petek trinajstega se karantena je začela
in ta ni bila ravno vesela.

Po treh mesecih smo v šolo se vrnili,
a strahovi so nas še podili,
in maske smo ves čas nosili.

Če bi lahko vse spremenil,
bi se s prijatelji dobil.

A pravil se moramo držati
in ne smemo se predati!

Moramo se zbrati,
čeprav zgodaj zjutraj moramo vstati
in naloge oddati.

Za računalnikom ves dan,
čeprav si ves zaspan
in poklapan.

Nato pa prosti čas nastopi
in v naše misli stopi,
zato se zabavamo lahko,
ker nam je lepo.

Na koncu pa še večer napoči,
ki je blag, miren in sproščen
in ta je samo en,
z našo družino.

Florijan Mežnar, 7. c

NOČ

Sova, večerna zarja, hladen piš
naznanjajo rojstvo noči.

Večerna rosa na travnatih bilkah
dobrodošlico večeru želi.

In že kobaca se izza slemena
polna luna, rumenkasto blede.
In se z roko zvezd oprijema
kot mamin objem pedenjpeda.

Tema se spusti do obzorja
in šteje zvezde zaspane.
Tišina napolni vsak kot
in grbino samotne planjave.

Tako se zmeraj na novo poslavlja
dan. Jata ptic. Letni čas.
In znova vnaprej pozdravlja
vse novo, kar pride med nas.

Urban Stropnik, 7. b

Maša Zep, 7. b

PTICE

Tam na nebu, med oblaki, ptice letajo.
Ko na jug ali sever prileteti hočejo.

Zraven pa veselo, razigrano čivkajo.
Ko jih zagledam in zaslišim, srce je radostno.

Te male ptice, najbrž lastovice, si pomagajo,
da svoj cilj zelen dosežejo.

Ko priletijo ali odletijo, vidiš jih samo,
če pozorno in zamišljeno opazuješ nebo.

Emma Zupanek, 7. d

Melika Saletović, 1. a

Anej Slamek, 1. a

Vid Skale, 1. c

LETNI ČASI

Pomladi sonce se igra,
poleti morje valovi,
jeseni listje odleti,
pozimi pa nič več ni.

Pomladi zelena barva zažari,
poleti svetlo zelena se naredi,
a v jeseni vse listje odleti,
pozimi pa niti listja več ni.

Oh, ti letni časi!
Spreminjajo se rastline,
z njimi tudi naše življenje hitro mine.

Zemlja se okoli svoje osi vrti
in nam vsakdan s soncem
pričarata čarobne dni.

Pia Ramšak, 7. a

NIČ NIMA SMISLA

Nič nima smisla.
Kar učitelj govori,
kar mama spet *teži*,
mene pa le skrbi.
Nič nima smisla.

Nič nima smisla.
Brat *naklada*,
sestra bi nekaj rada,
na mizi pa čaka rolada.
Nič nima smisla.

Nič nima smisla,
vsakič si rečem.
Potem pa stečem,
v svoj svet domišljije.
Ta bo vedno imel in ima smisel.

Ela Ana Novak, 7. b

Manca Stropnik, 7. d

NIČESAR NI V ZRAKU

Ničesar ni v zraku.
Nič lepega. Nič nežnega.
Nič mimobežnega.
Ničesar ni v zraku.

Ne čuti se. Ne sluti se.
Ne diha! Ne drgeta!
Ne šumi. Ne šepeta ...

Ničesar ni v zraku.
Ni vonja cvetlic,
ni lučk kresnic,
samo tema v mraku.

Ničesar ni v zraku.
Nič ne odseva v očeh,
nič ne odmeva v ljudeh
na nobenem koraku.

Je to nič
ali navaden hudič?
Res ni nič,
a verjetno tudi ni hudič.

Ula Hribernik, 7. b

Tankica Eftimova, 7. d

KO SE POGLEDAM V ZRCALO

Ko se pogledam v zrcalo,
vidim veliko reči
v svoji preteklosti.
Moje življenje pa živi le v sedanjosti.

Ko pogledam sebe v zrcalu,
vse ohromi,
saj v zrcalu sva ostala samo jaz in ti.
Ti, moje srce, in jaz, tvoj odsev.

Ko pa zdrobi se zrcalo,
srce moje bo razpadlo.
Ni več zunanje podobe,
da obrisala bi moje notranje robove.

Zrcalo ostane zdrobljeno,
jaz pa grem za svojo ljubljeno omo
na večne srebrne livade,
kjer ni več potrebe za tostranske razvade.

Pia Ramšak, 7. a

KO SE POGLEDAM V OGLEDALO

Pogledam se v ogledalo,
mislim si vse mogoče,
iz dobre plati se pogledam
in si rečem,
v redu sem.

Sprejemaj ostale,
ne govori jim,
da grdi so,
s tem jih užališ.

Tako tudi misli pri sebi,
se pogosteje sam v ogledalo poglej
in si reci,
v redu sem.

Pomagati je treba sebi v ogledalu
kot tudi tistemu za njim.
Vsi rabimo pomoč.
S tem postaneš sebi in drugemu
najboljše ogledalo.

Katja Majhen, 8. c

Karin Menhart, 6. b

Ajda Hribar, 6. b

Pia Pušnik, 6. b

KO SE POGLEDAM V OGLEDALO

Zjutraj vstanem,
si oči pomanem,
grem pred ogledalo,
da preverim si postavo.

Kdo me gleda, kdo to je?
Se večkrat vprašam nevede.
Sem to res jaz, najstnica prava,
saj še včeraj bila sem deklica zvedava.

Čudim pojavi se svoji,
ki mi govori: »Lepa umetnica si!«
Sem res?
Želim si na tem svetu uspet`,
bit` prepoznavna po glasu,
po spretnih prstih in stasu.

Za vse bo še čas,
mi zaupljivo šepetam moj glas.
Nikoli ne obupaj,
svojim sanjam zaupaj.
Ogledalo nikoli ne laže,
zadovoljno mladenko mi vedno pokaže.

Maja Kedačič, 6. c

Džena Hodžić, 5. d

Matija Čepelnik, 5. d

ŠOLA

Zvonec je zdaj budilka,
učilnica je zdaj miza in svetilka.
Omarica je zdaj omara,
moji sošolci so zdaj knjige in šara.

Pa vendar se vsi veselimo,
vrnitve v šolo si želimo.
Ker naša šola rojstni dan praznuje,
na ta dan se veliko obeduje.

Dandanes eko šolo imamo,
vsi odpadke ločevati znamo!
Včasih table in bela kreda,
danes pa je vse tehnološka zmeda.

Jošt Božičević 6. a

Ajša Bevc, 4. d

Aleks Krypenko, 4. d

ŠOLA

Šolo so zgradili, da se učenci bi veliko naučili.
Peli, plesali in nogomet igrali.
Nastope imeli, na prireditvah pa zapeli.
V novembru venčke izdelovali,
ter jih nato prodali.

Vendar čisto osamljena je,
saj učenci od doma delamo le.
Bi z veseljem se v avli zadrževali,
in s prijatelji klepetali.
Virus nas je poslal domov.

Upam, da kmalu se vidimo spet
saj na videokonferenci ne zdržim več.
Res, da s prijatelji na Teams-u se pogovarjam,
a v živo je zabavnejše,
saj na računalniku blokira le!

Metod Apatič, 6. a

ŠOLA NA DALJAVO

Ko se zjutraj zbudim,
že za šolo delati hitim.
Učiteljica moja doma je mama,
jaz pa si želim, da bila bi Bojana.
Mami ves čas vidi prah,
zame boljši je Turnšek Prah.
Ko opravljena je naloga,
uide mi kak' plesni lik- brez razloga.
Ko na "teamsih" vidimo se,
vsi povedali bi vse.
Komaj čakam, da spet šola bo
in se objamemo močno.

Sara Pirečnik, 5. c

Nika Milavec, 6. b

V ŠOLO HITIM

Ves vesel se prebudim,
ker v šolo k prijateljem hitim.
15 let se že isto dogaja,
vsako leto nov otrok prihaja.
Pa naj pride žalosten ali vesel,
bo na koncu dneva srečo žel.

Med odmori se lovimo
in tudi pogovorimo.
Da malo učitelje razjezimo,
pa kakšno traparijo naredimo.
A nam ne ostanejo dolžni,
ko nam cvek dodelijo.

Zvečer se hitro spravim spat,
ker zjutraj zbudim se rad.
V našo šolo pohitim -
eni z avtobusom, eni s starši,
drugi peš,
ob enih si spet vesel,
ko domov lahko greš.

Katja Bernjak 6. d

ČAS ŠOLE!

Šola je kraj kjer preživimo največ časa,
čeprav se nam včasih zdi beda,
v resnici je to prostor kjer dobimo
nove prijatelje, znanje in ugotovimo
kaj nam je všeč ter kaj bi radi počeli.

Ko so se šole zaprle je z začetkom zabavno
bilo,
A hitro je prišel čas ko nam ni bilo vseeno.
Zdaj maske na obraz damo in v šolo
zakorakamo,
Roke si umijemo in v šolske klopi sedemo,
V razmiku metra in pol se veslo
pozibavamo.

Že 15 let je minilo odkar se je v našo šolo ,
Polno otrok pridružilo.
Hitro je minilo 5 pa 10 in nato še 15let.
Zato za našo šolo je to poseben dan ,
Saj je danes njen 15 rojstni dan.

Ula Ramšak, 6. a

ČE SI NIŽJI

Če si nižji, je vse višje,
če si višji, je vse nižje.

Ko si nižji, gledaš gor,
ko si višji, gledaš dol.

A v vsaki stvari najde se dobrina,
pa naj bo to višina ali nižina.

David Berendika Kajba, 5. b

Miha Rogelšek, 2. a

MOJA PESEM

Jaz sem VROČ, a zunaj je MRZLO,
Naj me nekdo obleče v krzno.

Včasih sem PAMETEN, a nekateri NEUMNI.
Zakaj niso vsi bolj razumni?

Korona je ZUNAJ, a jaz sem NOTER,
Po TV – ju se vrti Harry Potter.

Starejši brat mi NAGAJA, a jaz sem
PRIJAZEN,

Vedno sva SKUPAJ, a nikoli NARAZEN.

David Lazar, 5. a

Eva Hribernik, 2. a

UČITELJ

Učitelj je strog,
a po duši prijazen.

Uči, sprašuje in razlaga,
kako enostavna
je lahko zmaga.

Uči te brati, računati, pisati
in če to obvladaš,
lahko tudi zmagaš.

Učitelj je dobra oseba,
pomagati ti zna
in če te kaj mori,
nasvet dober ti poda.

Mija Bevc, 5. b

Lan Časl, 7. d

Tankica Eftimova, 7. d

PRVA IZOLACIJA

Vse je brez zveze,
ta virus res nam je zagodel,
res je vse brez zveze.

Govorim v ekran in snov
ne *štima* mi vsak dan.
Ko na *Teamse* se mi mudi,
mali brat mi *teži*.

Tolaži me le to,
da prišel bo dan,
ko prijatelje
videla bom vsak dan.

Izkušnje izolacije spominjala vedno se bom,
ker z njo spoznala sem, da ni lahko,
a zmogla bom.
Le to pa ni tako brez zveze.

Žana Turinek, 7. d

KARANTENA

Korona virus med nami živi,
zato zdaj v karanteni smo vsi.
Za računalniki sedimo,
se na daljavo učimo.

Starša sta doma ostala
in učitelja postala,
naša jedilnica
pa prava je učilnica.

Ko vse za šolo naredim,
se lahko sprostim.
S kužkom se igram,
da hitreje mine dan.

Saj doma je res lepo,
ker z družino skupaj smo.
A vseeno v šolo si želim,
da s prijatelji se dobim.

Zala Čremožnik, 5. c

LITERARNE STOPINJE

ZGODBA O RIBIČU, KI JE NAŠEL STEKLENICO

(Nadaljevanje zgodbe)

Ribič je razmišljal, kaj naj stori. Če bi začel bežati, bi ga duh v treh minutah že ujel. Trepetajoče je stal tam pred njim.

Ogromni duh je jezno in mogočno strmel v ribiča. Nato je ubogega ribiča s svojo magijo sunkovito dvignil sedem metrov visoko. Ubožec si ni upal niti pisniti. Duh je z jeznim globokim glasom dejal, da bo ribiča hudo kaznoval, ker je duhčevo ženo Sedajo ujel v čudno steklenico in jo odnesel stran.

Ribič ga je debelo gledal, saj ni vedel, o čem govori. Pogoltnil je cmok v grlu in jecljaje spregovoril. Dejal je, da ne ve, kaj se dogaja, da še nikoli prej ni videl nobenega duha. Slišal je samo strašljive zgodbe o duhovih, za katere je mislil, da so neresnični.

Duh mu ni verjel. Gromko je spregovoril, da laže in mu pri tem odpihnil pokrivalo z glave. Takoj je spoznal, da ta človek ni tisti, ki je odvil Sedajo. Njegove svetle, jezne oči so postale žalostne, zmedene in manj svetle. Ribiča je spustil na tla.

Dobil je priložnost, da zbeži. Naredil je že sto korakov, nato pa je pogledal proti poklapanemu duhu. Stisnilo ga je pri srcu. Odločil se je, da duhu v stiski pomaga. V strahu, da je to past, je povprašal, kaj se je zgodilo z njegovo ženo.

Duh je rekel, da je s svojo ljubljeno Sedajo imel piknik v svetilki. Naenkrat je nekdo sedemkrat potrkal po njej in tako sta morala iti ven pripravljena, da izpolnita sedem želja. Rekel je tudi, da je naenkrat moški dvignil nenavadno steklenico. Duh je vzdihnil, saj je prihajal zanj najtežji del zgodbe. Med pripovedovanjem se je ribič sprostil in ga spodbujal, da naj nadaljuje. Mogoče mu bo skupaj z duhcem uspelo rešiti Sedajo. Nato je govoril naprej. Povedal je, da je njegovo ženo kar posrkalo v steklenico. Ko jo je hotel prijeti, so ga ujele neke verige. Rekel je tudi, da se je vse tako hitro odvijalo, da zlobnega človeka ni dobro videl. Ko je duhec želel nadaljevati, ga je ribič ustavil. Razložil mu je, da mora pohiteti s pripovedovanjem, saj se že temni in duhčeva žena bi lahko bila v težavah. Duhec je pohitel in povedal, da so verige počasi izginjale in nek močan sunek ga je povlekel nazaj v njegovo svetilko. Naenkrat je v svetilko začelo curljati, kar je pomenilo, da je v vodi. Duhec je zaključil z besedami »aha ihmev ol pu it hovlan kis povre« (to v duhčini pomeni: in nato si me ti rešil iz vode).

Ribič je nekaj časa premišljeval in nato tlesknil s prsti. Pripravljen sem na vse, je rekel in da gresta poiskati tistega lopova. Duh se je strinjal. Še prej je ribiču razložil, da mora tistemu, ki ima duhčevo svetilko, izpolniti sedem želja.

Ribič si je zaželel, da se duhec spremeni v človeka, znotraj pa še vedno ostane duhec. Malo se je zaiskrilo in duhec je postal lep moški. Z naslednjo željo si je zaželel, da bosta lahko videla stopinje od neznanega, zlobnega moškega. In res sta zagledala modro obarvane sledi, ki so vodile v gozd. Začela sta jim slediti. Naenkrat se je dan spremenil v črno noč. Zato je ribič prosil duha, da začno stopinje oddajati ne preveč močno svetlobo. In tako sta tekla naprej po svetleči stezi. Čez nekaj časa sta v daljavi uzrla staro kolibo. Stopinje so vodile ravno do tiste hiške. Ribič si je zaželel, da moški v kolibi ne bo mogel govoriti in se ne bo

mogel niti premikati. Zato ga je duh na daljavo zamrznil. Nato sta se pogumno odpravila do praga te hiške. Ko sta vstopila, so stopinje izginile. Na stolu je sedela postava, na glavi je imela masko. Duh je potrdil, da je to tisti moški. Ribič mu je snel masko in ugotovil, da je to v resnici deklica, ki je bila močnejše postave.

Ribič se je takoj zaljubil vanjo. Prosil je, da dekle odmrzne. Ženska se je ustrašila duhca in ribiča. Jezno sta ji ukazala, da pove, kje je Sedaja in zakaj jo je ugrabila. Dekle je v joku razlagalo, da se nikoli nihče ni želel družiti z njo. Priznala je, da ni lepo ravnala in da se iskreno opravičuje. Rekla je tudi, da je uporabila vseh sedem želja. Na koncu je pokazala, kje je Sedaja.

Ribič, duhec in Sedaja so dekletu po imenu Lina oprostili. Tudi Lina se je na smrt zaljubila v Ribiča. Tako sta ostali tisti dve želji. Nikoli nismo izvedeli, kako in komu so jih izpolnili. Vem samo to, da sta Lina in ribič imela tri otroke. In vem tudi, da so vsi skupaj ostali prijatelji še vsaj sto let.

Nuša Medved, 6. d

Zala Ramšak, 2. a

Enja Stropnik, 2. a

Eva Hribernik, 2. a

Zala Černoša, 2. a

NOVA ŽIVALSKA VRSTA

Pred nekaj tisočletji, ko sta bila severni in južni pol še eno, se je pingvin Berti zagledal v medvedko Sanjo. Ni pa vedel, da so tudi njeni pogledi začeli švigati k Bertiju. Tako je Berti velikokrat na skrivaj hodil za njo.

Nekega dne pa se je le opogumil in odšel do njenega igluja, pozvonil in jo povabil na zmenek. Takoj je privolila. Pingvinček je oblekel najlepšo srajco z metuljčkom, sanja pa večerno obleko z biseri. Na zmenku sta se dolgo pogovarjala in vmes naročila pizzo s školjkami. Po stotih zmenkih sta se poročila.

Medvedka je čez nekaj časa izlegla jajca, valil pa jih je Berti. Izlegla sta se dva zelo čudna mladiča. Imela sta kljun, telo pingvina, rep severnega medveda, pingvinje prednje tace, zadnje šape pa medvedje. Ko sta odrasla, sta odšla, izlega sta jajca in se razmnoževala. Ta vrsta še vedno živi pod snegom na obeh polih. A jo je na žalost človek tako zredčil, da jih živi le še nekaj. Škoda.

Gašper Koradej, 5. c

Pia Pušnik, 6. b

Patrik Kolačko, 5. c

RIBOLADON

Bilo je poletje. Mama labodka je izvalila pet jajc. Iz lupin so zlezli štirje enaki mladiči, peti pa je bil drugačen. Iz jajca je skočila riba, ki je imela labodjo glavo in krila ter ribje telo. Še predno ga je mati labodka dobro videla, je poletel in skočil v vodo. Labodka je bila začudena. Ni vedela, kaj se dogaja. Drugi mladiči so jo glasno klicali, zato je pozabila na čudnega riboladona.

Riboladon je tako preživljal samotno življenje v vodi in v zraku, pozabljen od svojih bratov in mame. Kljub osamljenosti in drugačnosti pa je bil srečen in to je bilo najpomembnejše.

Patrik Kolačko, 5. c

BOŽIČKOV NOVI DRUŽINSKI ČLAN

V nekem živalskem vrtu se je skotil res nenavaden mladič. Bil je pol jelen in pol zebra. Nobena žival ga ni marala, zato so ga čez nekaj časa oskrbniki izpustili v naravo. Mladiček je taval v visokem snegu. Ves premražen je obležal na tleh, ko je nenadoma zaslišal zvončke in prijazen glas. Mimo se je pripeljal Božiček. Ubogega mladička je vzel na sani in ga odpeljal domov.

Doma ga je položil na tla, mladiček je nekaj časa še ležal, potem pa se je končno dvignil na noge. Božiček je premišljeval in tuhtal, kako naj bo mladičku ime. Na koncu se je odločil, da mu bo ime Rogec.

Rogca je predstavil še gospe Božiček. Ko je gospa Božiček videla kako Rogca zebe, se je odločila, da mu splete šal iz najtoplejše volne kar jo je imela. Ko je Rogec še malo zrasel, ga je Božiček vzel na dolgo potovanje okoli sveta.

Rogec je hitro rasel in upal, da bo lahko nekoč v Božičkovi vpregi. Mogoče ga takrat vidite tudi vi?

Tia Sara Smeh, 5. a

JEŽOPIH

Pred davnimi časi je živela žival, po imenu Ježopih. Ta žival je imela neverjetno, stoo odstotno obrambo pred plenilci. Prehranjevala se je z majhnimi in velikimi ribami. Bila je mesojeda žival, ki je imela sposobnost napiha. Bodice na hrbtu so ji dale dober ulov, saj so se ribe napičile na njen hrbet.

Bor Veternik, 5. c

Tim Detečnik, 1. c

Julija Hudej, 1. c

Anže Koren Primožič, 1. a

Tia Majhen, 1. a

Žan Veternik, 1. a

ROJSTNODNEVNA ZABAVA

Pet dni pred mojim rojstnim dnevom sem se s staršema dogovoril, da bom imel zabavo na paintball igrišču. Očka je poklical in rezerviral termin 28. 2. 2021.

Izdelava vabil ni bil mačji kašelji. Porabil sem cela dva dneva, da so bila vabila pripravljena. Povabil sem vse svoje prijatelje in prijateljice. Vabila sem razdelil v šoli.

Napočil je dan zabave. Odpeljali smo se na prizorišče, kjer so me že čakali nekateri prijatelji. Prijazna gospa nas je odpeljala do igrišča in nam razdelila obleke. Ekipi sta tekmovali med seboj v iskanju zastavic. Zmagala je modra ekipa. Bilo je odlično.

Za pojedino je poskrbel očka, prinesel je pice. Nato je sledilo odpiranje daril. Bil sem jih vesel.

Na žalost se je zabava kmalu končala in morali smo domov. Nepozabno je bilo.

Bor Veternik, 5. c

IZLET V ARBORETUM VOLČJI POTOK

V nedeljo smo se z družino odločili, da gremo na izlet v Arboretum. Pripravili smo malico, se oblekli in se z avtomobilom odpeljali.

Ko smo prispeli do parkirišča, je bilo vse zasedeno, zato smo pustili avto na travi. Najprej smo pospravili malico, nato smo šli po vstopnice.

Odšli smo na ogled razstave tulipanov. Ogromno jih je bilo. Bili so najrazličnejših barv in oblik. Prišli smo do hiše iluzij, kjer smo se od srca nasmejali mojemu bratu, saj je pred ogledalom izgledalo, da pleše sam s sabo. Nato smo prišli do igrišča, kjer smo se malo igrali ter si oddahnili, potem pa smo obiskali še razstavo dinosavrov. Moj brat se jih je zelo prestrašil. Kasneje smo se še posladkali s sladoledom in sokom. Čakala nas je še razstava kitov.

Seveda smo se ustavili tudi pri trgovini s spominki, kjer smo kupili nekaj malenkosti.

Na poti domov je brat Aleks zaspal, saj smo bili že zelo utrujeni in pozno je bilo. Vsi pa smo bili veseli in zadovoljni in upam, da bo kmalu spet na vrsti naslednji izlet.

Gašper Koradej, 5. c

ODDIH V KRANJSKI GORI

Naš oddih se je začel jeseni. Ati in mami sta rekla, da v petek ne grem v šolo, saj gremo v Kranjsko Goro na izlet.

Ko smo se z avtom pripeljali tja, smo prevzeli ključe na hiše, ki je bila ob majhnem gozdu. V njej je bilo kar dovolj prostora za vse nas.

Veliko smo hodili na sprehode, se igrali različne igre, zunaj igrali namizni tenis in se zabavali. Dvakrat smo šli tudi malo bolj visoko v hribe. S sabo smo vzeli nahrbtnike s pijačo, sendviči in rezervnimi oblačili. Enkrat smo hodili tako dolgo, da nas je ujela tema. Bilo je zelo zabavno. V nedeljo zjutraj nas je presenetil sneg. Šli smo ven, a nismo imeli zimskih oblačil, zato smo bili mokri. Mami in ati se sploh nista jezila. Zaradi snega smo morali podaljšati naš oddih še za en dan.

Imeli smo se super in upam, da bomo to še kdaj ponovili.

Tiara Štakne, 5. c

ZABAVA ZA ROJSTNI DAN

Bližal se je moj rojstni dan. Mamo in atija sem vprašala, če lahko na zabavo povabim nekaj svojih prijateljic. Dovolila sta mi.

Najprej sem izdelala vabila, ki sem jih razdelila povabljenim. Vse so potrdile, da bodo prišle na zabavo.

V soboto sva z mamo okrasili prostor, ati je spekel pleskavice, pripravili smo tudi pijačo in različne igre. Nestrpno sem pričakovala goste. Ko so prišle prijateljice, so mi najprej voščile, nato pa dale darila. Na zabavi smo se igrale različne igre, uživale v dobri hrani, posladkale smo se tudi z jagodno torto.

Nato je prišla mamina prijateljica, ki zna zelo lepo risati po obrazu. Vsaki od nas je nekaj narisala. Bilo nam je všeč.

Po končani zabavi so prijateljice odšle domov. Bila sem izmučena, a me je čakalo še pospravljanje.

Zala Čremožnik, 5. c

Zala Osojnik, 5. b

Lucijan Lorenčič, 5. d

KONSTRUKTIVISTIČNE PESMI

Doroteja Port in Pija Cure, 9. c

Sara Zapušek in Rebeka Koradej, 9. c

Anamarija Gjerkeš in Lea Lesjak, 9.c

Emanuel Kumer in David Hriberšek, 9. c

ne igram!

Mladi **Z** obsedenosti

do Igre

stari 5
10
13 let

so postali

Odvisni OBREMENJENI

s sobim najstnik

VIDOM

Lara Suhaj, 9. c

Smrtonosen

je uniči

Življenje 100% bolj

koT mi sami

>> 1 2 3 << kot

na d na mi

Let!

Zala Golavšek, 9. c

Podpirajmo Domače

gnojni - Gnoj

ampak je pot do

€€€ ZITA

ne ne

herbi G di in Mineralna gnojila

ampak samo domač EKOLOŠKI Gnoj

je pot do €€€ ZITA

zato Podpirajmo IN

Kupujmo domače!

Anton Martin Klavž, 9. c

SLOVENIA GUIDEBOOK

(mentorica: Ana Velički, prof.)

DAILY LIFE

An average adult in Slovenia wakes up at 6.00 am, has breakfast and goes to work, which usually starts at 7.00 am. Some of them have time to eat their lunch between 10.00 am and 11.00 am and the others between 12.00 am and 1.00 pm. An average adult in Slovenia finishes his job at 3.00 pm, and goes home. An average child in Slovenia wakes up at 7.00 am and goes to school. Students start with school between 7.45 am and 8.30 am. They have time to eat their lunch between 12.00 am and 2.30 pm. They can go home by bus or with parents. After work, an average adult in Slovenia often helps his children with schoolwork. If he lives in the countryside and usually works in the garden, or does other things around the house. In the evening, an average adult in Slovenia usually watches TV or plays games with his family. He usually goes to bed at 10.00 pm or 10.30 pm. An average child in Slovenia after school sometimes plays sports or an instrument. He usually gets home at 3.00 pm or 3.30 pm. At home he finishes his homework and studies for school. When he is done with schoolwork he often helps his parents. He sometimes meets his friends at the playground. In the evening he plays computer games with his friends, watches TV or plays games with his family. He usually goes to sleep at 9.00 pm or 9.30 pm.

Timotej Potočnik, 8. c, Marsel Tajnik, 8. b

FREE TIME

In Slovenia we have a lot of activities. We do a lot of sports (football, volleyball, handball, ...). We also have a lot of mountains, so we hike a lot. We love to hang out with our friends and families, we go shopping, swimming, cycling, skateboarding, play board games, ... in the summer time we go to the sea side, we can also visit our spas. We have a lot of adrenaline parks, trampoline parks and amusement parks. In the winter we go skiing on Golte, Kope, Trije Kralji. Kids loves to go sledding and doing snowmen with their friends. We also read a lot of books, watch movies, series, ... We love music. We have got a lot of singers and bands, we love to dance and have fun.

Katja Grudnik, 8. a, Taja Kotnik, 8. b

SCHOOL LIFE We wake up at half past six in the morning. Then we eat breakfast in the kitchen. We use the bathroom and brush our teeth, straighten our hair and get dressed. Then we take our school bags and get on the bus. We arrive at school twenty past seven. School begins fifteen to eight. We have a snack at half past nine. We usually have buns or some bread with some spread for snack.

Most students love breaks. Our lessons end at five past twelve. After school, some have music school or religious school.

Lucija Škruba, Ema Ločan, 8. c

TOURIST ATTRACTIONS

Blejsko jezero is a lake in Slovenia, it is the only lake with an island in the middle. It is located in the middle of a glacial alpine lake called Bled.

Piran is one of the most romantic and authentic places on the Mediterranean coast. It is an ideal place to walk the narrow streets, admire the sunsets, breathe the fresh air and explore the old town.

Ljubljana is the capital city of Slovenia. The Ljubljanica river, which runs around the old castle hill, little bars and restaurants bridges, old architecture, hotels, greenery and the old market that offers a variety of home-made products, will stay in your heart forever.

The Triglav national park is the only national park in Slovenia, it is named after Slovenia's highest mountain Triglav. Triglav National park is situated in the Julian Alps of north-western Slovenia, where the three Slovenian rivers originate: Sava Dolinka, Sava Bohinjka and Soča.

Logarska dolina valley is one of the most beautiful glacial valleys in Europe. You will not find it by accident, unless you are very lucky.

Nika Šolinc, Katja Majhen, 8. c

SPORTS IN SLOVENIA

There are a lot of different popular sports in Slovenia. The most popular at the moment is probably cycling, because of Primož Roglič and Tadej Pogačar. Some other popular sports are football, basketball,

skiing, ski jumping and of course a lot of sports for recreation like hiking, running... In Slovenia there are a lot of great athletes: Jan Oblak, Josip Iličić, Luka Dončić, Goran Dragič, Ilka Štuhec, Peter Prevc, Tim Gajser, Jakov Fak... Some of them play in NBA, Euro League, NHL, cyclists

compete on the most famous cycling tours in the world. This isn't a big surprise, because people in Slovenia like a lot of different sports. They are investing a lot of their time in young children and some of them work really hard. Even people who don't do sports they like to watch it on television. Some of the biggest success of the last couple of years are: European champions in basketball, winning Tour De France and Vuelta, winning skiing season in downhill... Aleksander Čuferin is the president of UEFA, one of the most important sports organisations in Europe.

Jure Bernjak, Matic Dobnik, 8. b

WEATHER Weather in Slovenia is nice, especially in summer. It's usually about 30°C. Average temperature during the year is between 15°C and 20°C. Winters are cold and the temperature is between 0°C and 5°C. During the winter there is a lot of snow in the mountains and not that many in valleys. The average snow level in Slovenia is 5 cm, and there is

a lot of ice on river and lakes. The weather is warmer on the coast and there is usually no snow. On the coast there is a lot of storms with powerful winds. Sometimes storms can be very devastating. The in Spring the weather is unpredictable, some days are clear and sunny, and some days are wet and cloudy.

Ožbej Javornik, Lucjan pergovnik, 8. a

SLOVENE LANGUAGE

The official language in Slovenia is Slovene, but in schools we also learn English, German and in some places also Italian. Along the borders we also speak German, Italian, Croatian and Hungarian. However, in the past we spoke Serbo-Croatian. We also know different dialects, for example in Primorska it sounds like that they speak a completely different language. We also use the dual system, which many other languages don't. Slovenian is considered one of the most difficult languages in the world. Only 2.3 million people worldwide speak Slovene. We use the Roman alphabet. The Slovenian alphabet has 25 letters. Slovene is also the first Slavic language to be written.

Nuša Brložnik, Hana Zager, 8. A

FOOD AND DRINK The most popular foods in Slovenia are

sausages and potatoes. Slovenian people drink alcoholic and non-alcoholic beverages. The most popular alcoholic drinks are beer and wine. Slovenian people like Coca cola, Fanta and juice as well. Slovenia also has many springs of mineral water (for example Radenska).

Slovenian traditional foods are žganci and kranjska klobasa. Kranjska klobasa got its name from the Kranjska region. In Slovenia we have traditional desserts like potica and prekmurska gibanica. Prekmurska gibanica is a sweet dessert from prekmurje region. In Slovenia we also like fast food like pizza and hamburgers.

Bor Petrovič, Urh Dreu, 8. b

A 'HOLIDAY' POSTCARD

Hey teacher!

I'm currently sitting in a luxury resort called My room. It's been really great on this vacation, I've done lots of things, the main one being school work, crying over not understanding physics at all, and feeding all the exotic animals. Have you ever seen a dog? You should check them out sometime, over here we have the Stafford sort or something, I don't know, the locals call it "Benna", I know, how strange...

I also had the privilege of having the room with a beautiful view of our neighbour's bedroom and the other neighbour's chimney, it's truly stunning, makes me roll a tear out of my eye. Also, I love the not working radiator and the electricity always cutting out, its beautiful.

I love going on walks with the stunning smell of cow poop and cement, quite a strange smell to be honest. Oh, and that makes me remember the amazing neighbours! I love the one who every single Saturday at 7.30 mows his 2 by 3 meters lawn. I definitely don't want to throw a shoe at him sometimes.

Anyway, I'll enjoy my vacation now, the next activity for the visitors is called "studying physics for the 23rd time, because we have no clue" I really wonder how that is going to turn out. Well, I will never know until I try it!

(Teacher, I'm really sorry for this, but I kind of lost my sanity back in February, so please overlook the lack of it in this one.)

With love, Veronika

Veronika Jurko, 9. B

*Klara Fekonja, 7. c
Larisa Subašić, 7. c*

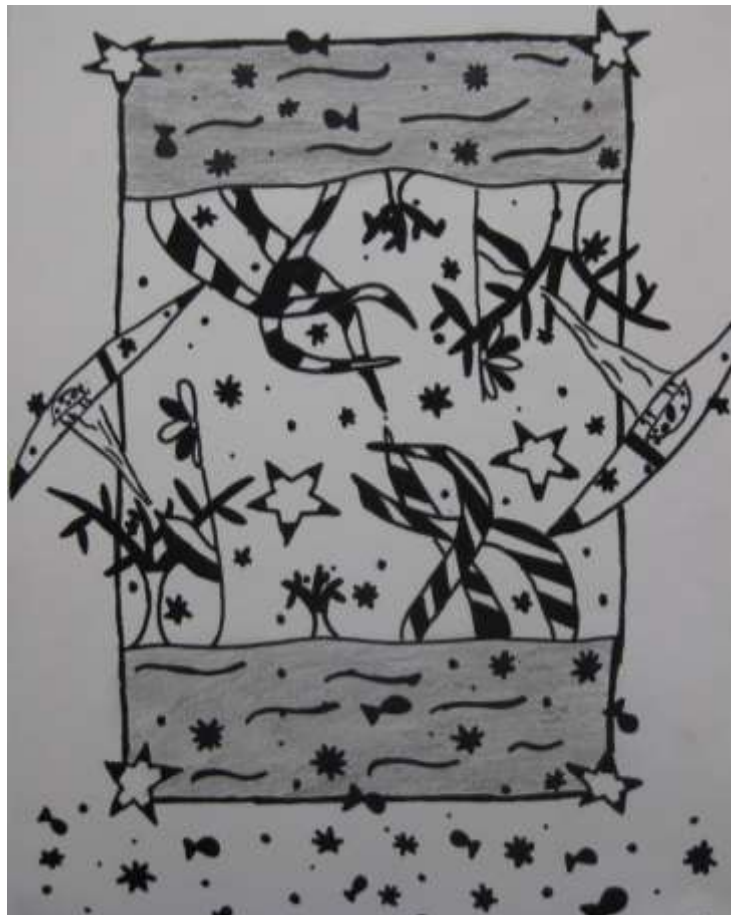
ROBOT APOCALYPSE

(A STRANGE DREAM)

One of my dreams was like a 'robot apocalypse'. There was one giant robot dedicated to each country. Australia got the biggest - the boss robot. We defeated it, no problem, and then, my family was nominated to look after it before we tamed it and had a big ceremony for it. Everyone was outside my house, even Prince Harry and Meghan were there. Millions of people came to see this beast. It was finally time to let it out, and my nanny told me to go and get it. I refused, because, well, it was a giant robot. Then she asked my cousin, and she refused, too. They then asked my little sister, who was like 7 at the time, and she replied, "Sure!" She went into the house and knocked on the door to signal that she was ready with the tamed robot. We took a deep breath and opened the door. She came out riding a Billy Goat. And of course, this seemed completely normal while I was having the actual dream. But looking back at it, it was one of the weirdest dreams I have ever had. Oh, and the crowd was very much pleased with my little sister riding around on a Billy Goat that used to be a deadly robot.

So, what is the lesson we have learned (from this)? Deadly robots taking over the world turn into Billy Goats once they are tamed. I need to get myself one of these...

Matic Zabukovnik, 9. a

Mojca Klavž, 7. c

HALLOWEEN

(A HORROR STORY)

Two years ago, when I was 11 years old, we went to my aunt and uncle's place to spend the Halloween there. I was hanging out with my cousin, when we got a really cool idea. We wanted to scare the neighbours' kids (they were also our cousins).

We told them a spooky story about a dead woman that comes to you and kills you. We also told them, that you know that she will come, if you hear scary noises from under your bed. One of them seemed to believe us, but the other one wasn't sure. So, we set up a phone under one of their beds and set a timer on it. When it was midnight, the timer should start ringing. But not in a normal ring tone. Me and my cousin set up a spooky sound and we also set a camera at the window. We couldn't get to the camera right away so they wouldn't know it was us, but we heard them screaming. In the morning, we went to get the camera and when we got it, we went to my cousins' house and watched the video.

We saw that the alarm that we set didn't ring. But something else did. We set our alarm under the bed of the older one of the two. But there were sounds coming from the younger kid's bed. And it wasn't the sound that we set. Then the kids woke up and started screaming. And then the weirdest thing happened. The door opened, but no one entered. Then the same happened to the window. Windows and doors started opening and closing really fast and the chair started spinning. The kids started calling for their parents, but they didn't answer, they didn't come to see what was happening. All the drawers and the closet opened. The older kid tried to run out of the room, but the door closed and locked itself. The kid ran back to his bed and hid under the blanket. Then it looked like the camera started lagging and before it went completely black, we saw a woman in a white dress in the corner of the room.

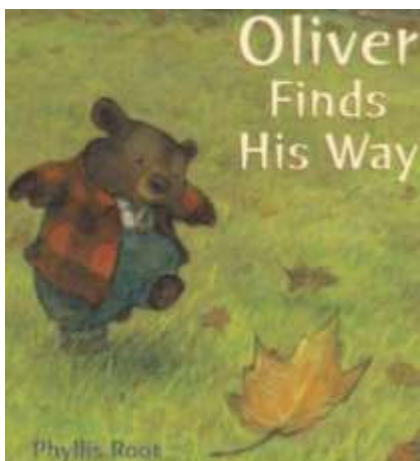
When the screen went black, I looked at my cousin and laughed. But he was pale as a ghost. I told him that he can't trick me and that I knew that he edited the video so I would get scared. When he wanted to answer me, he ran to the bathroom. I heard sounds of vomit. That was the moment that I knew that he didn't edit the video. I still couldn't believe that something like that would happen, so I waited for him to get ready and we went to their neighbours' house. But when we got there and rang the bell, no one answered. All the lights were off. And then we heard an unhuman scream...

Tara Povh Klemenčič, 8. a

Vita Rudolf, 7. c

PRVOŠOLCI PRI ANGLEŠČINI

OLIVERJEVA DOGODIVŠČINA

V mesecu novembru smo v 1. razredu pri angleščini prislunhili zgodbi o medvedku Oliverju, ki se poda na dogodivščino za rumenim listom, na koncu pa se spet vrne domov k očku in mami.

Učenci so ustvarili zanimive likovne izdelke, pomagali so si tudi z različnimi materiali (ki jih je jeseni v naravi v izobilju).

Asja Bečić, 1.c

Tia Majhen, 1. a

Tim Jeromel, 1. b

Anže Koren Primožič, 1. a

Tina Ledinek, 1. b

Lana Zaveršnik, 1. a

Nuša Slivnik – Sajnker, 1. a

Žan Veternik, 1. a

Ožbej Klemen, 1. b

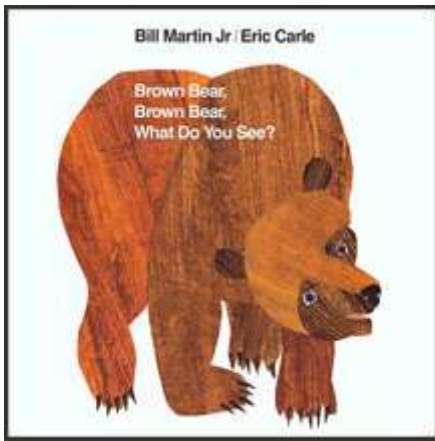

Manca Turinek, 1. a

Ajda Srša, 1. b

Ana Krumpačnik, 1. a

BROWN BEAR, BROWN BEAR

»Brown bear, brown bear, what do you see?«

Maja smo s prvošolci spoznali angleško pravljico o rjavem medvedku. Otroci vprašajo medvedka, kaj vidi. Medved vidi ptico, ptica raco, raca konja... S pomočjo pravljice smo utrdili znanje o barvah in živalih; učenci so izdelali maske (lutke), s katerimi smo zgodbico tudi zaigrali.

1. a

1. c

1. b

Vesna Ernecl,
učiteljica angleščine

Nina Holešek, 6. d

Zagorche Atanasova, 6. d

Jaja Berložnik, 6. c

*Šolsko glasilo Osnovne šole Karla
Destovnika-Kajuha Šoštanj*

šolsko leto 2020/2021

letnik 6, številka 1

*prispevki so delo učenk in učencev
OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj*

*mentorstvo/oblikovanje:
Vesna Ernecl, prof.*

naslovnica: Nina Kompan, 4. d

Šoštanj, junij 2021